

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Cozma Mihail, de către avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim, și de către inculpatul Cozma Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 mai 2019, în cauza penală în privința lui,

Secară Maxim xxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxxxx.

Cozma Mihail xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxxxx, xxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.11.2017-16.05.2019;

Instanța de apel: 18.06.2019-21.10.2020;

Instanța de recurs: 20.01.2021–21.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 mai 2019:

- *Secară Maxim* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit.b) ,f) Cod penal, și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal prin cumul parțial de pedepse stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 04.10.2017 și sentința Judecătoriei Strășeni sediul Călărăși din 19.12.2018 s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen 8 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a executa o anumită activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicilor și analoagelor pe termen de 3 ani.

În temeiul art.72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită în privința lui Secară Maxim urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

- *Cozma Mihail* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit.b) ,f) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

În temeiul art.72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită în privința lui Cozma Mihail urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpații Cozma Mihail și Secară Maxim în beneficiul lui Gavrilenco Alexandr prejudiciului material în sumă de 32 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Secară Maxim de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Cozma Mihail, la data de 10.10.2017, aproximativ între orele 02.00-03.00, aflându-se în ograda casei de locuit xxxxxxxx, acționând din interes material, cu o intenție criminală unică îndreptată spre comiterea unui atac în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-au atacat pe Gavrilenco Alexandr, aplicând în privința acestuia violență periculoasă pentru viața și sănătatea ultimului, manifestată prin cauzarea multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele în regiunea capului și a corpului Gavrilenco Alexandr, după care în mod deschis, din buzunarul stâng al pantalonilor au sustras bani în sumă totală de 100 000 ruble rusești (bancnote cu nominalul de 1000 și 5000) echivalentul sumei de 30 000 lei moldovenești și un telefon mobil de model „ASUS”, culoare neagră, la preț de 2000 lei în care se afla instalată cartela Sim Moldcell cu numărul xxxxxxxx și cartela Sim Bilain cu numărul de telefon xxxxxxxx, astfel cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile în mărime de 32000 lei.

Conform raportului de constatare medico-legală nr. xxx din xxxxx la Gavrilenco Alexandr în urma acțiunilor criminale au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoze la ambii ochi cu hemoragii vaste în conjunctivă, echimoze pe brațe și spate, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, care a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată ce se califică ca vătămări ușoare.

2.1 Prima instanță la fel a reținut că, Cozma Mihail de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Secară Maxim la data de 10.10.2017, aproximativ între orele 02.00-03.00, aflându-se în ograda casei de locuit xxxxxxxxxxxx, acționând din interes material, cu o intenție criminală unică îndreptată spre comiterea unui atac în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-au atacat pe cet. Gavrilenco Alexandr, aplicând violența periculoasă pentru viața și sănătatea ultimului, manifestată prin cauzarea multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele în regiunea capului și a corpului cet. Gavrilenco Alexandr, după care în mod deschis, din buzunarul stâng al pantalonilor au sustras bani în sumă totală de 100 000 ruble rusești (bancnote cu nominalul de 1000 și 5000)

echivalent cu 30 000 lei și un telefon mobil de model „ASUS”, culoare neagră, la preț de 2000 lei în care se afla instalată cartela Sim Moldcell cu numărul xxxxx și cartela Sim Bilain cu numărul de telefon xxxxx, iar în total au cauzat părții vătămate o daună în proporții considerabile în mărime de 32000 lei.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.xxx din xxxxxx la cet. Gavrilenco Alexandr în urma acțiunilor criminale au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoze la ambii ochi cu hemoragii vaste în conjunctivă, echimoze pe brațe și spate, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, care a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată ce se califică ca vătămări ușoare.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, inculpații Secară Maxim și Cozma Mihail au comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) conform indicilor calificativi „tâlhărie, adică atacul săvârșit în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, comis de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Polivenco Victor în interesele inculpatului Cozma Mihail, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului Cozma Mihail pe motiv că fapta acestuia constituie contravenție cu încetarea procesului contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție.

- avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile lui Secară Maxim să fie calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d).

3.1 În motivarea cerințelor sale, avocatul Povilenco Victor a invocat că:

- la examinarea cauzei în instanța de fond a fost invocat de apărare lipsa actelor la materialele cauzei ce ar confirma existența banilor în sumă de 100000 ruble rusești la Gavrilenco Alexandr care ar fi fost sustrași de către inculpați, însă instanța nu a dat apreciere celor invocate de apărare și nu a motivat respingerea argumentelor avocaților privind lipsa probelor în deținerea de către Gavrilenco Alexandr în data comiterii infracțiunii a banilor în sumă de 100 000 ruble;

- partea vătămată fiind audiată în ședință de judecată a declarat că banii în bancnote de ruble rusești au fost luate de pe contul bancar dintr-un bancomat din mun. Bălți însă nu a prezentat vreun bon de ridicare a banilor sau alt document fiscal în care ar fi fost reflectat suma de bani invocată de acesta;

- martorul Spînu Ruslan a comunicat instanței de fond că împreună cu partea vătămată au servit băuturi alcoolice în localul cu denumirea „RadeVou” și altul cu denumirea „Fortuna” unde contul a fost achitat de către

Spînu Ruslan fiind rugat de Gavrilenco Alexandr care a menționat că nu are bani asupra sa;

- instanța de fond nu a dat apreciere declarațiilor martorului Andriiciuc Ivan care în ședință de judecată a declarat că a fost prezent în momentul altercației dintre Cozma Mihail și Gavrilenco Alexandr, nu a observat să fi fost sustras de la partea vătămată bancnote rusești și ultimul ruga să fie restituit doar telefonul mobil. Astfel atrage atenția instanței de apel că despre banii în sumă de 100 000 ruble Gavrilenco Alexandr a menționat prima dată în plângerea depusă la poliție însă nu a anexat probe privind proveniența banilor;

- pe caz a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpaților unde nu a fost depistat nimic din bunurile indicate de parte vătămată precum că ar fi fost sustrate de inculpați și prin urmare nu a fost demonstrat faptul sustragerii de bani în sumă de 100000 ruble și a telefonului mobil de la Gavrilenco Alexandr.

3.2 În motivarea cerințelor sale avocatul Darii Vladimir a invocat că:

- consideră sentința în cauză ca fiind ilegală, nefondată, contradictorie, contrară probelor expuse în sentință, întemeiată exclusiv pe declarațiile părții vătămate;

- astfel, în afară de partea vătămată, Gavrilenco Alexandr în ședința de judecată nici un martor al acuzării sau al apărării n-a confirmat existența la acesta a cărorva bani, inclusiv 100 000 ruble rusești, respectiv nu a fost confirmată versiunea învinuirii, precum că acesta a fost atacat pentru sustragerea bunurilor acestuia;

- Gavrilenco Alexandr declara ca probă că avea banii respectivi faptul că a vrut să schimbe suma de 5000 ruble rusești la o benzinărie, unde i-au refuzat, iar Secară Maxim ar fi văzut acest fapt. În afară de aceste declarații, acuzarea nu a prezentat nici o probă;

- acuzarea nu a stabilit benzinăria respectivă, nu a audiat lucrătorii de acolo în sensul declarațiilor lui Gavrilenco Alexandr și n-a prezentat instanței careva probe în acest sens;

- conform învinuirii, Gavrilenco Alexandr avea bancnote cu valoarea de 1000 și 5000 ruble rusești, dar nu concretizat câte de unele și câte de altele. Astfel, volumul geometric al acestor bancnote nu poate fi apreciat, mai ales când în același buzunar s-ar fi aflat și telefonul mobil;

- mai mult, deși dacă Gavrilenco Alexandr avea banii indicați, instanța de fond nu a expus în sentință descrierea momentului, metodei prin care aceștia i-au fost scoși din buzunar și însușiți de către cineva din inculpați;

- atrage atenția și la faptul că sentința nominalizată are 15 pagini, dintre care doar aproape 3 se referă la probe, restul conținutului sentinței se referă la constatări, descrierea legislației și tocmai 5 pagini la motivarea pedepselor și două la acțiunea civilă, toate fiind incomplete, contradictorii.

- instanța de fond neîntemeiat a considerat că inculpatului nu-i pot fi aplicate reducerea pedepsei, potrivit art.70 alin. (3¹) Cod penal, deoarece a mai comis infracțiuni, or, infracțiunile comise au avut loc în perioada adolescenței, ceea ce nu înseamnă ca ulterior Secară Maxim, maturizându- se, corectându- se, va mai comite infracțiuni;

- la pct.9 al sentinței, instanța de fond a considerat necesar de a admite parțial acțiunea civilă depusă de către partea vătămată Gavrilenco Alexandr fără a indica solicitările acestuia, și a expune un șir de articole ale Codului civil în acest sens din care rezultă, dar nu foarte clar, că se respinge solicitarea privind încasarea prejudiciului moral.

- pe de altă parte, conform unor descrieri din partea descriptivă a sentinței, în special de la pag. 6 al.5, telefonul mobil sustras de către Secară Maxim, fapt recunoscut de el, a fost adus și transmis instanței de judecată de către tatăl inculpatului Secară Maxim. Respectiv, instanța, după cum a solicitat și acuzatorul de stat în susținerile verbale, trebuia să dispună restituirea acestuia către partea vătămată, dar nu să încaseze costul acestuia în sumă de 2000 lei de la inculpați și să mențină telefonul nu se știe cum și unde.

În acest context, instanța de fond a admis încălcări esențiale atât a drepturilor inculpaților cât și a părții vătămate;

- acuzarea nu a prezentat probe certe privind vinovăția lui Secară Maxim în comiterea infracțiunii imputate, iar sentința se întemeiază doar pe presupuneri, pe concluzii contradictorii, contrar legislației procesual-penale, practicii judiciare, recomandărilor și dispozițiilor Plenului Curții Supreme de Justiție, precum și CEDO;

- în instanța de fond a solicitat prezența părții vătămate, după audierea tuturor martorilor, în special pentru că a intervenit în proces după audierea acestuia, și deci solicitând audierea lui suplimentară, dar acuzarea și instanța de judecată au considerat că cercetarea judecătorească e posibilă în lipsa acestuia.

- Secară Maxim a recunoscut vinovăția în furtul telefonului de la victimă, dar nu mai mult, deoarece n-a atacat partea vătămată, nu l-a lovit, n-a cerut, n-a pretins de la el careva bani, mai ales că acesta nici nu-i avea la sine, iar telefonul l-a sustras în timp ce acesta era căutat de către toți cei care erau prezenți după incidentul dintre Cozma Mihail și Gavrilenco Alexandr pe motiv de insultă a lui Cozma Mihail de către ultimul;

- instanța de fond nu a apreciat nicicum declarația lui Cozma Mihail, privind motivul conflictului, ba nici nu l-a descris, deși e unul esențial pentru justa soluționare a cazului, dar și declarațiile în acest sens a martorului nemijlocit, Secară Alexei, precum că Cozma Mihail a reacționat violent la insulta din partea lui Gavrilenco Alexandr care în discuția privind cine și unde, cu cine va dormi, l-a numit cu un cuvânt ofensator l-a propunerea că vor dormi pe același pat;

- martorii, inclusiv ai acuzării, au confirmat că Gavrilenco Alexandr după incidentul cu Cozma Mihail, căuta doar telefonul mobil, nepomenind despre existența la el a cărorva surse bănești. Doar ulterior, la poliție, în cererea sa, a inclus și dispariția surselor bănești;

- deși instanța a făcut o analiză teoretică a sustragerii deschise a bunurilor, acest fapt, adică sustragerea deschisă a banilor și telefonului de la Gavrilenco Alexandr, nu este descris nici în declarațiile acestuia expuse la pct. 3.1 al sentinței, nici într-o oarecare altă probă. Respectiv, în lipsa probelor necesare, învinuirea e lipsită de temei legal, ordine în care, în acțiunile inculpaților nu s-au constatat elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin.2 lit.b), f) Cod penal.

În acest sens, atât Secară Maxim, cât și apărarea a solicitat instanței ca acesta să fie recunoscut vinovat pe art.186 al.2 lit. d) Cod penal, adică ca furt, însă, instanța de fond a indicat în sentință că partea apărării a pledat pentru achitarea inculpatului pe motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, fără a indica și continuarea solicitării. La sigur că infracțiunea imputată e nedemonstrată, dar furtul telefonului e demonstrat și Secară Maxim nu neagă faptul, mai ales că telefonul mobil a fost transmis instanței de judecată pentru restituire părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2020 au fost admise apelurile declarate de către avocatul Polivenco Victor în interesele inculpatului Cozma Mihail și de către avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim, casată sentința primei instanțe din alte motive decât cele invocate, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Secară Maxim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

În baza art.84 alin. (4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 04.10.2017 și sentința Judecătoriei Strășeni sediul Călărași din 19.12.2018, se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analoagelor pe un termen de 3/trei/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial cererea inculpatului Secară Maxim cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

A fost redusă din pedeapsa numită lui Secară Maxim, arestarea preventivă pe termen de 217 zile, conform prevederilor art.385 alin. (5) Cod

de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv și reduce pedeapsa închisorii cu 434 zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

Cozma Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial cererea inculpatului Cozma Mihail cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

A fost redusă din pedeapsa numită lui Secară Maxim, arestarea preventivă pe termen de 193 zile, conform prevederilor art.385 alin. (5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv și reduce pedeapsa închisorii cu 386 de zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a respectat normele procesuale ce țin de întocmirea sentinței prevăzute de art.395 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate:

- 1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;
- 2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală;

Astfel, în mod eronat în dispozitivul sentinței, prima instanță a hotărât după cum urmează: „*Secară Maxim și Cozma Mihail urmează să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. b), f) Cod Penal*”, fapt ce indică la probabilitatea constatării vinovăției inculpaților în viitor.

Totodată, instanța de apel a notat că, deși inculpatul Cozma Mihail a recunoscut parțial vinovăția, iar inculpatul Secară Maxim nu a recunoscut vinovăția în faptele incriminate, vina inculpaților în faptele incriminate se dovedește deplin prin declarațiile părții vătămate Gavrilenco Alexandr, a martorilor Andriiciuc Ivan, Spînu Ruslan, Secară Alexei, date în instanța de fond, precum și prin elementele de fapt dobândite din rezultatele acțiunilor procesuale petrecute pe caz, cercetate atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel.

În continuare, instanța de apel a remarcat că vinovăția inculpaților se demonstrează deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume din declarațiile părții vătămate Gavrilenco Alexandr, care a relatat clar situația întâmplată, totodată a anunțat imediat organul de poliție și a depus cerere de atragere la răspundere a două persoane pe nume Maxim și Mihail, în care a indicat despre faptul că a fost bătut și i-au fost sustrași banii și telefonul mobil, declarații care sunt confirmate parțial de inculpații Secară

Maxim și Cozma Mihail, precum și prin declarațiile martorilor audiați și rezultatele acțiunilor procesuale petrecute pe caz, care se coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii incriminate prin ordonanțele de învinuire și constatarea vinovăției inculpaților.

Cu referire la alegațiile expuse în conținutul apelurilor precum că partea vătămată nu a spus anume inculpaților și persoanelor cu care s-a aflat despre faptul că are bani și că nu sunt probe că partea vătămată avea asupra sa suma indicată de bani, instanța de apel a menționat că acest alegații nu pot fi luate în considerație, deoarece temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, care imediat după comiterea infracțiunii a indicat despre faptul sustragerii banilor în sumă totală de 100 000 ruble rusești, echivalentul sumei 30 000 lei, nu s-au constatat.

Mai mult, faptul că inculpații nu recunosc vinovăția în faptele incriminate se contrazice chiar prin declarațiile ultimilor, deoarece anume Secară Maxim a declarat că după ce Cozma Mihail și Gavrilenco Alexandr s-au bătut a găsit telefonul mobil după pat și l-a luat, dar nu a declarat nimănui despre telefon, totodată nu recunoaște că a participat la lovirea părții vătămate, moment contrazis de partea vătămată Gavrilenco Alexandr, care a declarat că a fost lovit de ambii inculpați, care i-au luat telefonul și banii.

În același timp, inculpatul Cozma Mihail a declarat că a avut un conflict și l-a lovit pe partea vătămată, dar că nu i-a luat telefonul și banii, moment combătut de partea vătămată, care a declarat clar că a fost lovit de ambii inculpați, fiindu-i luați banii și telefonul.

Faptul că partea vătămată a fost bătut este dovedit și prin declarațiile martorului Andriiciuc Ivan, care a declarat că Secară Maxim împreună cu Cozma Mihail și un bărbat care a fost bătut au fost la el acasă și i-a dat persoanei apă să se spele, persoana i-a zis despre dispariția telefonului, iar faptul că martorul nu cunoaște nimic anume despre bani nu dovedește că partea vătămată nu avea banii.

În această ordine de idei, instanța de apel, a punctat că probele cercetate sunt clare prin conținutul lor, au o valoare probantă iar coroborare, demonstrează existența infracțiunilor incriminate și constatarea vinei inculpaților, iar temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului Secară Maxim, instanța de apel a notat că, instanța de fond a stabilit că ultimul prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 04.10.2017 a fost condamnat în baza art.187 al.2 lit.b),e),f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.90 CP pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe termen de 2 ani. La fel prin sentința Judecătoriei Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 19.12.2018 Secară Maxim a fost condamnat în baza art.217 al.4 CP, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar

de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicilor și analoagelor pe termen de 3 ani. În baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe termen de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanța în motivarea stabilirii pedepsei a indicat stabilirea pedepsei pentru comiterea infracțiunii incriminate inculpatului Secară Maxim sub formă de închisoare de 9 ani, iar prin aplicarea prevederilor art.84 alin. (4) Cod penal a indicat pedeapsa de 8 ani 6 luni, totodată potrivit dispozitivului sentinței instanța de fond a stabilit inculpatului Secară Maxim pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 al.2 lit.b),f) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, astfel că motivarea soluției contrazice dispozitivului, chestiune care a fost înlăturată de instanța de apel din oficiu, fără agravarea situației inculpatului.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului Secară Maxim instanța de apel raportând circumstanțele stabilite pe caz și personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală, a conchis că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condiții de izolare de societate, fiind necesară stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii legii penale, totodată cu aplicarea prevederilor art.84 alin. (4) Cod Penal, ținând cont de antecedentele penale anterioare.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată motivarea instanței de fond, precum că inculpatul prin acțiunile sale exprimate în vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită asupra două persoane, se denotă o atitudine indiferentă a făptuitorului față de viața și sănătatea părții vătămate, circumstanțe care nu sunt stabilite pe caz, de fapt doar unei părți vătămate fiindu-i cauzate leziuni corporale ușoare, și nu asupra a două persoane, astfel că această motivare se exclude.

În același timp, instanța de apel a considerat necesară excluderea constatării comiterii faptelor în stare de ebrietate, deoarece nu i-a fost incriminată inculpatului comiterea faptei în stare de ebrietate.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel, a considerat de cuviință că inculpatului Secară Maxim urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii incriminate, deoarece ultimul nu este la prima abatere penală, astfel că altă pedeapsă nu va asigura scopul pedepsei penale.

Instanța de apel a reținut, că pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel inculpații Secară Maxim și Cozma Mihail au înaintat cerere, prin care solicită constatarea aflării sale în arest în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru perioada deținerii sale în Penitenciarul nr.11 Bălți.

Sub acest aspect, instanța de apel a remarcat că Secară Maxim a fost deținut în Penitenciarul nr.11 Bălți, în calitate de prevenit, pe o perioadă de 217 zile, și respectiv și Cozma Mihail pe o perioadă de 193 zile în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, context în care instanța de apel a considerat necesar ca cererile inculpaților cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale să fie admise.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a calificat drept nefondate apelurile declarate pe caz, care nu corespund cu situația stabilită pe caz, iar afirmațiile invocate sunt cu caracter de declarație și se resping.

În acest context instanța de apel a remarcat că nu pot fi reținute argumentele invocate în apelul declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Cozma Mihail, referitor la dezacordul cu sentința instanței de fond, cel din urmă considerând că vinovăția lui Cozma Mihail în comiterea faptelor indicate în rechizitoriu nu a fost demonstrată de acuzare, că a fost invocat de apărare lipsa actelor la materialele cauzei ce ar confirma existența banilor în sumă de 100 000 ruble rusești la Gavrilenco Alexandr care ar fi fost sustrași de către inculpați, însă instanța nu a dat apreciere celor invocate de apărare și nu a motivat respingerea argumentelor avocaților privind lipsa probelor în deținerea de către Gavrilenco Alexandr în data comiterii infracțiunii a banilor în sumă de 100000 ruble, deoarece temei de a pune la îndoială denunțul victimei și declarațiile acestuia privind sustragerea banilor în sumă de 100000 ruble rusești nu s-au stabilit.

Faptul că nu s-a prezentat bon de ridicare a banilor sau alt document fiscal în care ar fi fost reflectat suma de bani invocată de victimă nu poate servi ca temei de a nu crede declarațiilor părții vătămate în circumstanțele stabilite pe caz.

Instanța de apel, la fel, a menționat că, invocarea faptului că martorul Spînu Ruslan a comunicat instanței de fond că împreună cu partea vătămată au servit băuturi alcoolice în local cu denumirea „RadeVou” și altul cu denumirea „Fortuna” unde contul a fost achitat de către însăși Spînu Ruslan fiind rugat de Gavrilenco Alexandr care a menționat că nu are bani asupra sa, că instanța de fond nu a dat apreciere declarațiilor martorului Andriiciuc Ivan care în ședința de judecată a declarat că a fost prezent în momentul altercației dintre Cozma Mihail și Gavrilenco Alexandr, nu a observat să fi fost sustras de la partea vătămată bancnote rusești și ultimul ruga să fie restituit doar telefonul mobil, că despre banii în sumă de 100000 ruble Gavrilenco Alexandr a menționat prima dată în plângerea depusă la poliție însă nu a anexat probe privind proveniența banilor nu poate fi luat în considerație, deoarece faptul dat nu dovedește că victima nu avea bani, mai ales că ultimul a depus denunțul, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru denunț fals,

a dat declarații fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru darea de mărturii false, la fel a fost audiat în instanța de fond și de apel sub jurământ, astfel că temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate nu sunt.

Faptul că pe caz a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpaților unde nu a fost depistat nimic din bunurile indicate de parte vătămată precum că ar fi fost sustrase de inculpați și prin urmare nu a fost demonstrat faptul sustragerii de bani în sumă de 100000 ruble și a telefonului mobil de la Gavrilenco Alexandr nu a putut fi reținut de instanța de apel, deoarece după cum s-a constatat, telefonul a fost sustras de Secară Maxim, care de fapt a declarat că a găsit telefonul sub pat, însă s-a temut să anunțe.

În acest context, instanța de apel a precizat că, invocarea prevederilor legii procesual-penale nu poate fi luată în considerație, deoarece de fapt inculpatul Cozma Mihail nu a fost obligat să-și dovedească nevinovăția sa, fiind dovedită vina ultimului prin probele cercetate, la care s-a făcut referire și inculpatul nu a fost îngrădit în careva mod, vina inculpatului nefiind bazată pe presupuneri, după cum a fost invocat declarativ.

Cu referire la apelul declarat de către avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim, instanța de apel a specificat că, deși apelantul a invocat că în afară de partea vătămată Gavrilenco Alexandr în ședința de judecată nici un martor al acușării sau apărării, Andriiciuc Ivan, Spînu Ruslan, Secară Alexei, n-au confirmat existența la acesta a cărorva bani, inclusiv 100 000 ruble rusești, respectiv nu a fost confirmată versiunea din învinuire că acesta a fost atacat pentru sustragerea bunurilor acestuia, că Gavrilenco Alexandr declară ca probă că avea banii respectivi faptul că a vrut să schimbe suma de 5000 ruble rusești la o benzinărie, unde i-au refuzat, iar Secară Maxim ar fi văzut acest fapt, că în afară de aceste declarații, acușarea nu a prezentat nici o probă, deoarece cele indicate nu dovedește că faptul că victima nu avea banii la sine, totodată însuși declarațiile inculpaților sunt date cu scop de eschivare de la răspundere penală, fiind contraziceri în declarațiile inculpaților.

În continuare, instanța de apel a remarcat că, alegațiile cu privire la faptul că acușarea nu a stabilit benzinăria respectivă, că nu a audiat lucrătorii de acolo în sensul declarațiilor lui Gavrilenco Alexandr și n-a prezentat instanței careva probe nu pot fi sprijinite, deoarece însuși declarațiile părții vătămate, care a fost preîntâmpinată despre răspunderea penală pentru darea de declarații false și a declarat clar despre faptul că inculpații au știut că are bani, când a plecat să schimbe bani, ei au văzut, ulterior a fost bătut de ambii inculpați și că i-au fost sustrași banii constituie probă utilă și veridică, aceste declarații sunt sprijinite prin concluziile rapoartelor de expertiză și rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut nici afirmațiile invocate privind neaplicarea față de Secară Maxim a prevederilor art.70 alin. (3¹) Cod penal, că infracțiunile comise au avut loc în perioada adolescenței,

ceea ce nu înseamnă ca ulterior Secară Maxim, maturizându-se, corectându-se, va mai comite infracțiuni. În afară de aceasta Secară Maxim are în prezent doar 20 ani, este invalid din copilărie, locuiește împreună cu părinții săi în s. Mărăndeni r-l Fălești, deoarece nu pot fi aplicate cu referire la inculpat.

Sub acest aspect instanța de apel a notat că, față de inculpat nu pot fi aplicate prevederile menționate, deoarece ultimul nu este la prima abatere penală, a mai comis infracțiuni, fiind necesară și aplicarea prevederilor art.84 alin. (4) Cod Penal, astfel că instanța de apel a considerat că doar aplicarea pedepsei în limitele generale stabilite pot asigura în cazul dat scopurile enunțate de pedeapsa penală.

La fel nu a fost reținută nici invocarea încălcărilor esențiale ale drepturilor inculpatului cu referire la acțiunea civilă, deoarece în aspectul indicat nu s-au stabilit încălcări, mai ales că partea vătămată a susținut solicitarea privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, inclusiv a costului telefonului mobil.

În acest sens, instanța de apel a menționat, că anume la demersul apărării a fost admisă audierea părții vătămate în ședința instanței de apel, fiind audiată partea vătămată, care de altfel a susținut declarațiile date anterior privind comiterea infracțiunii incriminate față de el de către ambii inculpați, Secară Maxim și Cozma Mihail.

Cu referire la argumentul precum că Secară Maxim recunoaște vinovăția în furtul telefonului de la victimă, dar nu mai mult, deoarece n-a atacat partea vătămată, nu l-a lovit, n-a cerut, n-a pretins de la el careva bani, mai ales că acesta nici nu-i avea la sine, iar telefonul l-a sustras în timp ce acesta era căutat de către toți cei care erau prezenți după incidentul dintre Cozma Mihail și Gavrilenco Alexandr pe motiv de insultă a lui Cozma Mihail de către ultimul nu a fost susținut de instanța de apel, deoarece din situația reală redată de partea vătămată rezultă comiterea infracțiunii anume de tâlhărie, după cum a fost incriminat, și nu sustragere pe ascuns a bunurilor, mai ales că faptul că Secară Maxim a ascuns despre găsirea telefonului, indică că nu a anunțat despre telefon, indică că ultimul denaturează adevărul.

Totodată, instanța de apel a respins și afirmațiile expuse de apelant, precum că instanța de fond nu a apreciat nicicum declarația lui Cozma Mihail privind motivul conflictului, ba nici nu l-a descris, dar și declarațiile în acest sens a lui Secară Alexei, precum că Cozma Mihail a reacționat violent la insulta din partea lui Gavrilenco Alexandr, care în discuția privind cine și unde, cu cine va dormi, l-a numit cu un cuvânt ofensator l-a propunerea că vor dormi pe același pat, deoarece instanța de fond a apreciat critic versiunile invocate de inculpați și a constatat dovedită vina inculpaților în faptele incriminate, bazându-se inclusiv pe declarațiile părții vătămate Gavrilenco Alexandr, care a declarat că momentul când a dorit să schimbe bani rusești a fost văzut de Secară Maxim, astfel ultimul cunoștea că are bani.

Sunt nefondate, în opinia instanței de apel și afirmațiile invocate că martorii care au confirmat că Gavrilenco Alexandr după incidentul cu Cozma Mihail căuta doar telefonul mobil, nepomenind despre existența la el a cărorva surse bănești, doar la poliție în cererea sa a inclus și dispariția surselor bănești, în aspectul dat partea vătămată a declarat că a spus despre dispariția banilor și a telefonului, iar faptul că martorii, care de altfel sunt cunoscuții lui Secară Maxim și a lui Cozma Mihail nu declară, nu poate fi considerat ca dovada lipsei banilor la partea vătămată.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi luate în considerație nici afirmațiile aduse în apel de avocatul Darii Vladimir că sustragerea deschisă a banilor și telefonului de la Gavrilenco Alexandr, or acest fapt nu a fost descris nici în declarațiile acestuia expuse în sentință, deoarece declarațiile părții vătămate sunt clare și redade în sentință, totodată afirmația că în acțiunile inculpaților nu s-au constatat elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit.b),f) Cod penal are un caracter declarativ.

Instanța de apel a respins și argumentele cu privire la faptul că Secară Maxim, urmează să fie recunoscut vinovat pe art.186 alin. (2) lit. d) Cod, adică ca furt, deoarece în aspectul dat nu s-a constatat că a fost comis furt, ci s-a dovedit constatată vina inculpaților în infracțiunile incriminate.

5. Decizia instanței de apel din **21 octombrie 2020**, pronunțată integral la **02 decembrie 2020**, este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Cozma Mihail care fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a sentinței instanței de fond, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cozma Mihail să fie achitat.

- avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim, care invocând drept temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12)** a solicitat casarea deciziei instanței de apel în latura penală și civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, acțiunile inculpatului Secară Maxim să fie calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, respingerea acțiunii civile înaintate de către Gavrilenco Alexandr și dispunerea restituirii inculpatului a telefonului său mobil de model „Asus” aflat la materialele cauzei ca corp delict.

- inculpatul Cozma Mihail, care a solicitat să-i fie redus termenul pedepsei.

5.1 În motivarea cerințelor sale, avocatul Cojocar Rodica a invocat că:

- la examinarea cauzei în instanța de fond a fost invocat de apărare lipsa actelor la materialele cauzei ce ar confirma existența banilor în sumă de 100 000 ruble rusești la Gavrilenco Alexandr, care ar fi fost sustrași de către inculpați, însă instanța de judecată nu a dat apreciere celor invocate de apărare și nu a motivat respingerea argumentelor avocaților privind lipsa

probelor ce ar demonstra deținerea de către Gavrilenco Alexandr a sumei de bani în valoare totală de 100 000 de ruble rusești;

- partea vătămată fiind audiată în ședința de judecată a declarat că banii în bancnote de ruble rusești au fost luați dintr-un bancomat din mun. Bălți, însă nu a prezentat vreun bon de ridicare a banilor sau alt document fiscal ce ar confirma cele declarate de către partea vătămate. În acest sens instanța de apel a notat că partea vătămată deținea banii asupra sa în buzunarul de la scurtă, fiind la el pe tot parcursul zborului;

- instanța de fond nu a dat apreciere declarațiilor martorului Andriiciuc Ivan, care în ședința de judecată a declarat că a fost prezent în momentul altercației dintre Cozma Mihail și Gavrilenco Alexandr, nu a observat să fi fost sustrate de la partea vătămată bancnote rusești, ultimul solicitând doar să-i fie restituit doar telefonul mobil;

- instanța de fond doar a menționat că inculpatul Cozma Mihail a solicitat să fie achitat, însă nu s-a expus asupra aplicării prevederilor art. 391 alin. (2); art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală;

5.2 În motivarea cerințelor sale avocatul Darii Vladimir a invocat că:

- instanțele ierarhic inferioare nu au descris cum au apărut banii la partea vătămată Gavrilenco Alexandr, fiind constatate la caz suficiente divergențe;

- instanța de apel nu a apreciat cuvenit declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii;

- instanțele ierarhic inferioare nu s-a expus sub aspectul divergențelor evidente, constatate la caz, bazându-și decizia exclusiv doar pe declarațiile părții vătămate și menționând în acest sens că declarațiile părții vătămate au fost date sub jurământ. În acest sens martorii audiați, deși la fel au dat declarații sub jurământ, nu au fost crezuți în deplină măsură, ci doar în latura confirmării învinuirii formulate;

- a fost probată și recunoscută de către inculpatul Secară Maxim săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică furtul telefonului de la partea vătămată, în circumstanțe ce nu au nici o legătură cu violența aplicată în privința ultimei;

5.3. În motivarea cerințelor sale inculpatul Cozma Mihail a declarat că:

- instanța de apel nu a luat în considerație starea sa de sănătate, acesta fiind bolnav de xxxxxxx, că întreține de sine stătător un copil minor, iar în detenție s-a îmbolnăvit de xxxxxxx.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat, considerând corecte constatările instanței de apel în parte stabilirii pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Cozma Mihail și de către inculpatul Cozma Mihail:

Lecturând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului și de inculpat, de fapt nu a fost indicat și argumentat nici un temei de drept din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, analizând în particular recursul declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Cozma Mihail, Colegiul penal reține că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probatoriu administrat în cadrul cauzei penale deferite judecării.

Pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri

argumentate în acest sens iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Cu referire la argumentul expus de recurent precum că „*instanța de apel nu a luat în considerație starea sa de sănătate acesta fiind bolnav de xxxxx, că întreține de sine stătător un copil minor, iar în detenție s-a îmbolnăvit de xxxxx.*” Colegiul penal notează, că acest argument este unul neîntemeiat, or, din reieșind din decizia atacată instanța de apel a analizat minuțios chestiunea cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului Cozma Mihail.

Mai mult decât atât, potrivit deciziei instanței de apel, în privința inculpatului Cozma Mihail s-au aplicat prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, fiindu-i astfel redusă pedeapsa cu 386 de zile.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim:

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă că, recurentul este în dezacord cu faptul că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus sub aspectul divergențelor evidente, constatate la caz, bazându-și decizia exclusiv doar pe declarațiile părții vătămate și menționând în acest sens că declarațiile părții vătămate au fost date sub jurământ.

Astfel, Colegiul penal menționează că acest argument este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult decât atât, la acest capitol, instanța de recurs ordinar subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat asupra motivelor relevante din apeluri și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la solicitarea recurentului cu privire la casarea deciziei instanței de apel în latura civilă, Colegiul penal notează că această solicitare este neîntemeiată, or reieșind din textul recursului declarat, recurentul a omis să argumenteze relevanța casării deciziei instanței de apel în latura civilă.

Sub acest aspect, Colegiul penal evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Cu referire la criticile recurentului prin care se invocă că în acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, Colegiul penal le apreciază critic, or, soluția instanței în acest sens este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpaților în cele imputate.

Așadar, Colegiul penal subliniază că toate criticile formulate de autorul cererii de recurs, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate,

deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și corect motivată.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Cozma Mihail, de către avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Secară Maxim, și de către inculpatul Cozma Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Secară Maxim xxxx și Cozma Mihail xxxxx* ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 mai 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana